

~AMB EL NOSTRE COS~
NOSALTRES DECIDIM

Malapècora

Col·lectiu Feminista I Anticapitalista De Girona I Salt

info@malapecora.net

Març del 2014

Malapècora

Col·lectiu Feminista I Anticapitalista De Girona I Salt

MALAPÈCORÀ SOM un col·lectiu feminista i anticapitalista; hereves del feminisme de classe, assembleàries i autogestionades. Llitem per una societat no patriarcal i perquè cada persona construeixi la seva identitat i la seva sexualitat lliurement.

Ens hem organitzat per aprendre a través de la recerca, el debat i l'acció amb la intenció de construir noves realitats allunyades del sistema capitalista i patriarcal.

Volem treballar i aprendre juntament amb altres organitzacions i persones que com nosaltres s'autodefineixin com a feministes i anticapitalistes.

Som les roges, som les negres, ens fem nostra tota lluita per la llibertat.

10. INDICACIÓ SOCIAL_ Aquella situació en que s'autoritza l'avortament a aquelles dones amb pocs recursos, situació d'exclusió social i amb poques perspectives de futur, al entendre que en aquests casos la maternitat agreujarà la situació de penúria existent.

11. LLEI DE SUPÒSITS_ Aquella que autoritza l'avortament sempre que concorrin determinades situacions.

12. LLEI DE TERMINIS_ Aquella que autoritza l'avortament dins uns terminis.

13. OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA_ Aquella situació en què una persona es nega a complir una ordre o obligació, sigui professional o legal, degut a motius ètics, polítics o religioses.

14. ZIGOT_ Cèl·lula d'un nou ésser obtinguda a partir d'un ovòcit i un espermatozoide.

info@malapecora.net

il·lustracions // Maria Romero García

1. AVORTAMENT VOLUNTARI_ Interrupció de l'embaràs.

2. AVORTAMENT NATURAL_ Parir prematurament abans que el fetus sigui viable.

3. DRET_

D'acord amb la definició establerta pel diccionari de la llengua catalana de l' Institut d'Estudis Catalans, el dret és la facultat d'exigir allò que ens és degut, de fer allò que la llei no defèn, de tenir, exigir, usar, etc., allò que la llei o l'autoritat estableix a favor nostre o ens és permès per qui pot.

4. EMBRIÓ_ Terme utilitzat per referir-se a l'organisme resultant de la primera divisió del zigot, en les primeres etapes del desenvolupament.

5. FACTORS NEOMALTHUSIANS_ Inspirats en el neomalthusianisme (teoria que entén que l'excés de població és un entrebanc per l'emancipació de la classe obrera i com a solució proposa la limitació de la procreació, entre d'altres) els factors neomalthusians que es recollien al Decret de 1936 que regulava l'avortament l'autoritzaven en el cas que la mare tingués un desig conscient de limitar la natalitat.

6. FETUS_ Vertebrat vivípar que es troba en fase de desenvolupament, el qual transcorre des que es completa l'etapa embrionària i fins abans del naixement.

7. INDICACIÓ TERAPÈUTICA_ Aquella situació en que s'autoritza l'avortament per existir en l'embaràs un risc per la salut de la mare.

8. INDICACIÓ EUGENÈSICA_ Aquella situació en que s'autoritza l'avortament per existir el risc que el nadó neixi amb tares físiques o psíquiques.

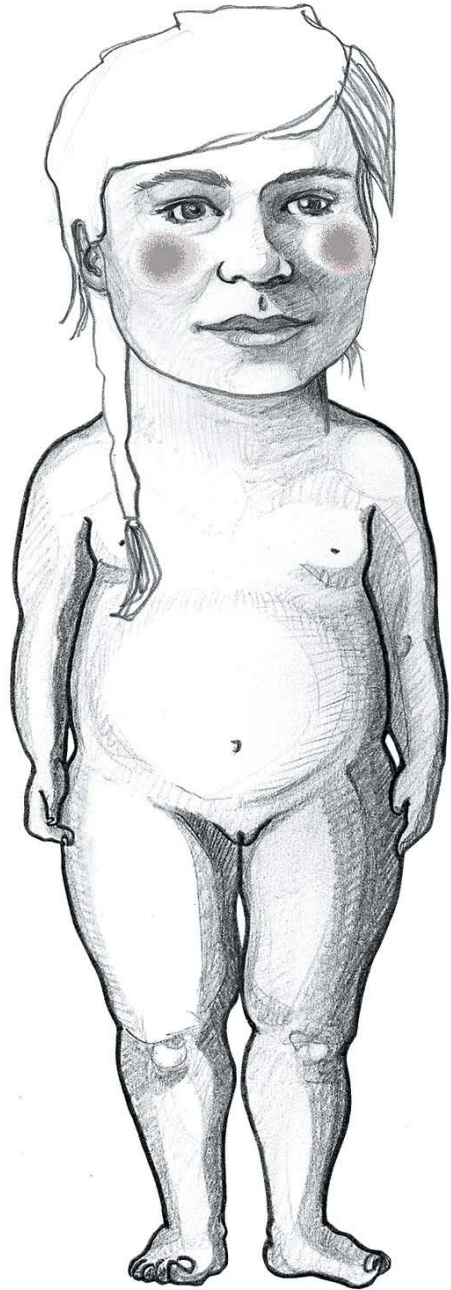
9. INDICACIÓ ÈTICA_

9.1. EN LES REGULACIONS LEGALS DELS ANYS 1985, 2010 I 2013_ Aquella situació en que s'autoritza l'avortament per ser l'embaràs conseqüència d'una violació.

9.2. EN LA REGULACIÓ LEGAL DE L'ANY 1936_ Aquella situació en que s'autoritza l'avortament per ser una maternitat no desitjada per la mare per causes d'ordre amorós o sentimental.

~ÍNDEX~

El perquè d'aquest llibret	5	Pàg.
Mapa de la legalitat de l'avortament a Europa	8	Pàg.
Taula comparativa de la legislació de l'avortament a l'estat espanyol	10	Pàg.
Reflexions des de les trinxeres	12	Pàg.
Eines per avançar cap a una societat no patriarcal	16	Pàg.
Glossari	17	Pàg.

~GLOSSARI~

-EINES-

PER AVANÇAR CAP A UNA SOCIETAT NO PATRIARCAL

- AVORTAMENT LLIURE I GRATUÏT, sense restriccions ni per l'edat de la dona, ni per les circumstàncies de l'embaràs, ni per l'estat de gestació.
- EDUCACIÓ SEXUAL I EMOCIONAL a l'escola primària i secundària, no heteronormativa ni fal·locèntrica. Que afavoreixi el coneixement del propi cos, dels propis sentiments i emocions, així com el nostre esperit crític i autònom com una part imprescindible del creixement personal.
- MÈTODES ANTICONCEPTIUS gratuïts i accessibles per a totes les persones sense restricció d'edat.
- Mesures efectives per a la prevenció de les violències (física, psicològica) contra les dones, que no ens converteixin en víctimes passives de cap situació, i que tractin la violència com una part estructural del patriarcat.
- AÏLLAMENT DELS SECTORS econòmics ultracatólics i conservadors : que no puguin tenir cap tipus de lligam amb cap govern, sigui el que sigui, ni fer negoci amb cap poder públic.
- POLÍTIQUES PÚBLIQUES que tinguin les dones de classe treballadora com a centre principal d'interès : xarxa sanitària gratuïta i universal sense cap restricció, educació universal i gratuïta, etc.

~EL PERQUÈ D'AQUEST LLIBRET~

DRET AL PROPI COS, quina obvietat! Que no és de cadascú, el cos amb el qual naixem? No hi ha ningú que ens obligui a dur els cabells com els duem, a decorar-nos el cos, a vestir com vestim.... o sí?

Ningú ens obliga a ser o anar d'una manera o d'una altra, però vivim en una societat que ens educa en la por i ens pressiona constantment per si som "poc femenines", si no ens preocupem pel nostre aspecte físic, si ens agrada tenir sexe amb dones, si ens agrada tenir sexe amb molta gent diferent, si no volem tenir criatures... Per posar només alguns exemples de l'hostilitat i pressió social que patim les dones diàriament. I tot per tal que no ens allunyem del que vol dir "ser dona" dins el sistema patriarcal.

La por quan caminem soles de nit pel carrer, haver d'aguantar paraules o comentaris sobre el nostre aspecte físic, o que ens grapegin i toquin quan sortim de festa formen part del nostre creixement i la nostra educació com a dones. En teoria totes les persones som iguals, però a la pràctica sovint els homes es veuen amb dret de parlar, tocar, i disposar del nostre cos, i a nosaltres ens ensenyen a passar-ne de llarg i no "fer una escena".

L'accés al cos, al nostre cos de dones, i a la nostra sexualitat, són exemples clars doncs de què vol dir "ser dones" dins del sistema patriarcal. I de trista actualitat amb la legitimitat que s'atorga l'Estat per decidir si hem de ser o no ser mares, si estem preparades per ser-ho o si és el nostre deure com a dones.

Les dones tenim la capacitat d'engendrar criatures, fet que ens fa imprescindibles per a mantenir qualsevol sistema o grup humà. La nostra força de treball doncs, a part de la que venem en l'àmbit productiu, és també i sobretot una força de treball reproductiva. La capacitat de parir ens fa imprescindibles i fa per tant que dins el sistema patriarcal el nostre cos sigui segregat, tant físicament com simbòlicament. Físicament perquè, tal com acabem de dir, vivim l'asfíxia de cànons de bellesa i convencions socials, la censura constant sobre el nostre cos, la imposició d'una certa idea de feminitat que ens permet fer unes coses i no fer-ne d'altres, l'obligatorietat d'oferir descendència. I per tot això el nostre cos de dones també és segregat simbòlicament, perquè ens volen fer creure que és nostre.

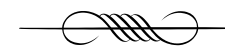
Fa uns 80 anys, durant la Segona República Espanyola, la Generalitat de Catalunya va promulgar la primera llei de regulació (i per tant de semi – legalització) de l'avortament, que la dictadura franquista s'acabaria carregant.

dels fonaments de la societat capitalista: la mercantilització dels nostres cossos com a font de producció de futura mà d'obra.

Com a feministes doncs, lluitem també contra aquest sistema econòmic depredador dels recursos i de les persones, i no ens sentim amb cap obligació de perpetuar l'espècie per seguir mantenint-lo.

És des d'aquesta perspectiva anticapitalista que diem que som dones de classe treballadora que lluitem pels nostres drets, i que entenem que la lluita pel i des del nostre cos és una lluita bàsica, no només per a nosaltres sinó per l'emancipació de tota la societat.

Fem aquestes reflexions des de les trinxeres, des del carrer, des de casa, des dels nostres espais de lluita i de creixement, des dels nostres espais quotidians. Som a les trinxeres perquè som dones de classe treballadora que teixim aliances entre nosaltres cada dia, i ens solidaritzem i identifiquem amb totes les altres dones d'arreu del món.

per tant, que una dona vulgui aturar un embaràs, a no ser que es trobi en una situació límit (reconeguda per l'Estat o la Llei) i sempre amb l'aprovació i tutela de metges (en plural) que controlin que la decisió que pren és l'encertada. I serà una decisió encertada sempre que vagi d'acord amb la moral que tracta el fet d'avortar com si fos un crim.

Des de Malapècora rebutgem aquesta moral i volem que hi hagi llibertat absoluta per a totes les dones per decidir sempre, perquè davant d'un embaràs cada dona pugui decidir tranquil·la si vol ser mare o no, i perquè ho pugui decidir quan vulgui, sigui el moment que sigui de la gestació. I perquè sigui gratuït i universal; per a totes, tant se val quina nacionalitat tinguem, quina edat, o les condicions en què ens trobem.

No volem ser considerades propietat de l'Estat, de la comunitat, de la família, ni de ningú que no siguem nosaltres mateixes. No volem ser instrument del sistema econòmic capitalista. No ens devem a ningú tret de a nosaltres, no hem de donar explicacions, no ens hem de justificar. Actuem segons el que necessitem i ens va bé a cada moment, no volem que cap "govern protector" ens digui què hem de fer.

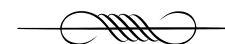
No tenim cap deure ni cap obligació de contribuir a la reproducció de l'espècie, no és la nostra obligació com a dones, ni l'única manera de sentir-nos realitzades i felices. Ser mares no té perquè ser el nostre desig, i no té perquè ser sempre bo. Si volem ser-ho, ho serem, però si no volem ser-ho no cedirem a les pressions socials.

La lluita dels moviments feministes pel dret al propi cos és una lluita contra el sistema econòmic actual, perquè ataca part

No tornaria a ser fins l'any 1985, deu anys més tard de la mort de Franco, que hi tornaria a haver una llei sobre l'avortament a l'estat Espanyol, això sí, amb moltes més limitacions i molt més reaccionària que la del 36.

L'avortament ha sigut doncs una qüestió controvertida dins la nostra societat patriarcal, que ha tractat la qüestió de la maternitat com a una obligació que tenim totes les dones i el nostre únic rol possible per sentir-nos realitzades. L'últim avantprojecte de llei de l'avortament, que té com a objectiu il·legalitzar-lo, formulat pel PP sota el nom de Ley Orgánica de Protección de la Vida del Concebido y de los Derechos de la Mujer Embarazada, ha motivat aquest llibret que tens a les mans. Com a resultat d'un procés de debat intern i de qüestionament de què és el nostre cos i què significa, des de Malapècora, col·lectiu feminista i anticapitalista de Girona i Salt, ens sentim orgullosos de donar a llum col·lectivament aquest document, que esperem que contribueixi al debat i a la lluita per la nostra llibertat i dignitat.

Dedicat al ministre Gallardón, veritable inspirador d'aquest llibret, i als poders a l'ombra (i no tant a l'ombra) que són la secta de l'Opus Dei i els altres sectors ultradretans, sense vosaltres viuríem molt més bé però potser no haguéssim parit aquesta criatura.

EL MAPA que presentem a continuació ens permet veure les diferents lleis de l'avortament que actualment són vigents a Europa.

Les hem diferenciat segons siguin de tres tipus:

- Llei de supòsits
- Llei de terminis
- Totalment prohibit

Com podem observar la majoria de països apliquen lleis de terminis, que anirien des de la setmana 10 fins la 24.

SETMANA	PAÏSOS
Fins a la setmana 24	Holanda
Fins a la setmana 18	Suècia i Hongria
Fins a la setmana 14	Alemanya, Bèlgica, França i Romania
Fins a la setmana 13	Itàlia
Fins a la setmana 12	Albània, Àustria, Suïssa, Rússia, Rep. Txeca, Noruega, Moldàvia, Lituània, Letònia, Islàndia, Estònia, Eslovàquia, Dinamarca, Bulgària, Àustria, Dinamarca i Luxemburg.
Fins a la setmana 10	Portugal, Turquia i Eslovènia.

Pel que fa als supòsits, trobem 6 països: Finlàndia, Polònia, Espanya (si la llei Gallardón és aprovada), Regne Unit, Irlanda i Xipre. La llei més restrictiva de supòsits és la d'Irlanda, on només es pot avortar si la vida de la mare corre un gran perill.

Seguidament són les de Polònia i Espanya. A Polònia només hi ha 2 supòsits: en cas de violació i si el fetus té malformacions; i a Espanya els dos supòsits són: en cas de violació i en cas que la vida de la mare corri perill.

A l'altre extrem trobem Finlàndia, el Regne Unit i Xipre.

Al Regne Unit, hi ha una llei de 4 supòsits que estableix la possibilitat d'avortar fins a la setmana 24.

No esperem que el dret al nostre cos sigui reconegut per començar a exercir-lo, perquè ja ho fem, des de la nostra consciència feminista. Per això diem que és un dret estrany, perquè queda fora del conjunt de drets de ciutadania que es van inventar les societats modernes (drets de ciutadania que tenien l'home com a únic subjecte ciutadà), però alhora perquè és el principi que regeix la nostra pràctica feminista i les nostres reivindicacions; és el motor que ha mogut els moviments feministes des del inici. Poder disposar del nostre cos com vulguem, fer-hi el que ens vingui de gust, decidir què ens convé i què ens beneficia, sense paternalismes ni controls opressors. És el dret de les dones, transsexuals, transgènere, intersex, lesbianes, gais, és decidir fer el que ens plagui amb el nostre cos, i no deixar-nos sotmetre.

Malgrat tot, sí que treballem perquè les lleis que ens regeixen, lleis capitalistes i patriarcals, siguin com menys violentes i controladores del nostre cos millor. Per això reivindicuem un dret que ens hem fet nostre i que el patriarcat mai ens reconeixerà, perquè és precisament tractant el cos de les dones com a propietat privada dels homes, la família i l'Estat, i atorgant-los el monopoli de la violència, que ha nascut el patriarcat com a sistema.

És dins d'aquest marc ideològic patriarcal que hem d'entendre l'avantprojecte de llei del PP, anomenada Ley Orgánica de Protección de la Vida del Concebido y de los Derechos de la Mujer Embarazada, i que suposa una il·legalització de l'avortament en tota regla. No reconeix l'avortament com un dret de les dones, sinó que parteix de la idea que l'avortament, a l'estat Espanyol, ha de ser il·legal, i que en tot cas s'ha de deixar interrompre l'embaràs en algun cas molt concret. No és ni legítim ni legal,

~REFLEXIONS DES DE LES TRINXERES~

REIVINDIQUEM EL DRET al propi cos com una capacitat i una necessitat que tenim les dones per poder decidir sobre nosaltres mateixes i sobre la nostra sexualitat. És un dret estrany, perquè vivim en un sistema patriarcal que ens el nega, que precisament s'ha apoderat i s'ha fet seu el nostre cos i la manera com el vivim. O sigui que és un dret que no existeix. O, per dir-ho d'una altra manera, és un dret que no podem entendre des de la perspectiva del dret modern dins les societats patriarcal.

És un dret que ens atorguem nosaltres, les dones, perquè som conscients que només així esdevé realitat. El reivindiquem com a eina d'empoderament i de lluita. La societat ens fa dones perquè naixem amb un cos determinat, i mentre lluitem contra això, i treballem perquè qualsevol persona pugui ser el que vulgui, neixi amb el cos que neixi, alhora tenim la determinació de viure el nostre cos de dones com ens plagui, com ens faci sentir bé i que vagi en benefici nostre.

~ MAPA DE LA LEGALITAT DE L'AVORTAMENT A EUROPA ~

Pel que respecta a Finlàndia aquests supòsits són 6 i es pot avortar des de la setmana 12 fins la 20.

Finalment a Xipre no hi ha límit per avortar sota els supòsits de violació, malformació del fetus, risc per la salut de la mare (físic o mental), o si és per un factor social: "perjudicar socialment a la dona o a la família".

Finalment trobem els països on és totalment prohibit: El Vaticà, Andorra i Malta. A Malta avortar pot comportar penes d'entre 18 mesos i 3 anys de presó.

1. Supòsits_ Risc per la salut de la mare (física i psíquica), malformacions del fetus i raons socioeconòmiques.

2. Supòsits_ Risc per la salut física i psíquica de la mare, raons socioeconòmiques, violació, si és menor de 17 anys, major de 40 anys o si té més de quatre fills/es

Nom de la Llei	Decret de Regulació de la Interrupció artificial de l'Embaràs	Llei Orgànica 9/1985 de Reforma de l'article 417 bis del Codi Penal	Llei Orgànica 2/2010 de Salut sexual i Interrupció voluntària de l'embaràs	Llei Orgànica 2/2010 de Salut sexual i Interrupció voluntària de l'embaràs
Any de promulgació	ANY 1936	ANY 1985	ANY 2010	ANY 2013
Partit Polític al Govern	(Front Popular)	(PSOE)	(PSOE) *vigent actualment	(PP)
Supòsits i terminis en els que s'autoritza l'avortament	<p>Supòsits</p> <p>1.- Causes terapèutiques: malaltia física o mental de la mare que contraindica el part. Únic cas en què s'autoritza l'avortament amb posterioritat a les 12 primeres setmanes de l'embaràs. També únic cas en què s'autoritza avortar més d'un cop l'any.</p> <p>2.- Causes eugenètiques: tares que es poguessin transmetre.</p> <p>3.- Factors Neomalthusians: desig conscient de limitació voluntària de la natalitat.</p> <p>4.- Raons sentimentals o ètiques: maternitat no desitjada per la mare per causes d'ordre amorós o sentimental.</p>	<p>Supòsits</p> <p>1.- Indicació Terapèutica (risc per a la vida o salut de la dona)</p> <p>2.- Indicació ètica (violació)</p> <p>3.- Indicació eugenèsica (risc que el nadó neixi amb greus tares físiques o psicològiques).</p>	<p>Terminis</p> <p>1.- Les 14 primeres setmanes de gestació: avortament lliure sense justificació.</p> <p>2.- De les 14 a les 22 setmanes: 2 supòsits:</p> <p>2.1.- Greu risc per a la vida o salut de l'embarassada.</p> <p>2.2.- Risc de greus anomalies en el fetus</p>	<p>Supòsits</p> <p>1.- Indicació terapèutica:</p> <p>1.1.- Perill per a la salut de la mare dins les 22 primeres setmanes de gestació (amb dictamen mèdic)</p> <p>1.2.- Passades les 22 setmanes es permet en dos casos:</p> <p>1.2.1.- Quan no s'hagi detectat o pogut detectar abans l'anomalia incompatible amb el fetus.</p> <p>1.2.2.- Quan existeix risc vital per la dona no evitable mitjançant la protecció de la vida del concebut incluint el part.</p> <p>2.- Indicació ètica: en cas de violació es podrà avortar dins les dotze primeres setmanes de l'embaràs (cal denúncia).</p>
Consentiment		En cas de menors d'edat cal consentiment dels pares	Les menors a partir de 16 anys no necessiten consentiment dels pares per avortar	En cas de les menors d'edat cal consentiment dels pares per poder avortar.
Penalització de l'avortament	Es consideren delictius els avortaments realitzats en l'àmbit privat.	Penalització per a la dona i el metge que practiqui l'avortament.	La llei s'extreu de la regulació penal però continua penalitzant l'avortament fora dels casos previstos legalment.	Penalització per al metge que practiqui l'avortament però no per a la dona (es considera un delictes).
Objecció de consciència del personal que practica l'avortament	Obligatorietat dels metges -ginecòlegs de practicar els avortaments.			Es regularitza l'objecció de consciència del personal sanitari que hagi de practicar l'avortament.